

начинъ. Какво представя червениятъ цвѣтъ? Той е цвѣтъ на страститѣ, т. е. влиянието на страститѣ върху човѣка. Когато Марсъ е въ неблагоприятно съчетание съ Сатурна, тогава се явяватъ такива стечения на обстоятелствата, при които човѣкъ, лишенъ отъ опитностъ и разбиране, може да постави главата си между тѣхъ, както мишката туря главата си въ капана. Много хора попадатъ въ тия неблагоприятни условия, както нѣкои апаши — въ ржцетѣ на полицията.

Единъ отъ апашитѣ въ Америка слушалъ да се говори за грамаднитѣ богатства на единъ американски милиардеръ и решилъ единъ день да отиде въ дома му, подъ нѣкакъвъ особенъ предлогъ, да се опита, не би ли могълъ да задигне нѣщо отъ него. Милиардерътъ схваналъ намѣрението на този апашъ и намислилъ да го изненада по особенъ начинъ, да му даде добъръ урокъ. Той му посочилъ два златни цилиндъра и му казалъ: Хвани тия цилиндри! Тѣ ще те ползуватъ, защото сж отъ чисто злато. Апашътъ хваналъ цилиндритѣ съ дветѣ си ржце, а милиардерътъ, презъ това време, ги скачилъ съ електрическа батерия. Апашътъ започналъ да се свива ту на една, ту на друга страна, да прави разни конвулсии. Милиардерътъ го запиталъ: Ще отивашъ ли другъ пжтъ при такива хора, като мене, съ намѣрение да ги обирашъ? — Моля ви се, пунете ме! Втори пжтъ нѣма да помисля подобно нѣщо.

Сега, и азъ ще задамъ въпроса: ученъ човѣкъ обира ли се? Онзи, когото могатъ да обератъ, или да излъжатъ, не е ученъ човѣкъ. Онзи, когото могатъ да обератъ, да излъжатъ, не е мораленъ човѣкъ. Срещата човѣкъ, който нѣма никакъвъ моралъ въ себе си, а се възмущава, че нѣмало добри, морални хора въ свѣта. Така не се говори. Всички трѣбва да знаете, че земята е мѣсто за учене, за правене на опити. Земята е училище, въ което има ученици, но не и учени хора. Тя е нѣщо подобно на университетитѣ. Ако отидете въ нѣкой университетъ презъ учебната година, ще видите, че той е пълненъ съ студенти. Обаче, отидете ли презъ ваканцията, университететъ ще бжде празенъ. Де сж студентитѣ презъ това време? Тѣ сж отишли по домоветѣ си. По сжщия начинъ, като си лѣгате вечеръ, и вие напуцате училището, т. е. земята, и отивате по домоветѣ си. Всѣки човѣкъ е дошълъ въ този университетъ да се учи. Той е времененъ университетъ. Като прекара въ него отъ 1—120 години най-много, той го напуца и отива въ своя